

የኢፌሳ/ኢፌቻ በዓል ትውፊትና አካባቢ

ፀሐፊ: አፈንዲ ሙተቂ

የኢፌቻን በዓል በማስመልከት አንድ ጽሑፍ እናበረክታለን ባልነው መሰረት ይህንን ኢትዮጵያውያን ቀመስ ወግ ጀባ ልንላችሁ ነው። ታዲያ እኛ ባደግንበት አካባቢ በሚነገረው ትውፊት በዓሉ “ኢፌሳ” እየተባለ ስለሚጠራ በዚህ ጽሑፍ ውስጥም “ኢፌሳ” የሚለውን ስም መጠቀሙን መርጠናል። ወደ ነገራችን ከመግባታችን በፊት በዚህ ጽሑፍ የሚወሰኑት ጉዳዮች Carcar and the Ittu Oromo በተሰኘው የኢትዮጵያ ጥናት ውስጥ በሰፊው የሚዳሰሱ በመሆናቸው ጥያቄ ያላችሁ ሰዎች የጥናቱን የመጨረሻ ውጤት እንድትጠባበቁ እጠይቃለሁ። ምክንያቱም በጽሑፉ ውስጥ ከቀረበው ትረካ በላይ ሄጄ ወደ ዝርዝር ጉዳዮች እንዳልገባ ጥናቱን የማከናወንበት ደንብ ስለሚያግደኝ ነው። ጽሑፉን የተሳሳቱ ምልክቶችን በማስተካከል እንጀምራለን።

የዋቁፈንና እምነት ተከታይ የሆኑት አሮሞዎች በሙሉ የኢፌሳን በዓል ያከብሩታል። ይሁንና በዚህ ዘመን በዓሉ በከፍተኛ ድምቀት የሚከበረው የቱለማ አሮሞ ይዘታ በሆነው የቢሾፍቱ ወረዳ መሆኑ ይታወቃል። ታዲያ የበዓሉ ማክበሪያ በሆነው ስፍራ ቆሪጥን የመሳሰሉ በሀገር አቀፍ ደረጃ ከፍተኛ ስምና ዝና ያላቸው ጠንቋዮች የከተሙ በመሆናቸው ብዙ ሰዎች ኢፌቻን ጠንቋዮቹ የዛር መንፈሳቸውን በህዝቡ ላይ የሚያሰፍኑበት ዓመታዊ የንግሥ በዓል አድርገው ይመለከቱታል። አልተገናኝቶም!!

ጠንቋዮቹ በቅርብ ዘመን የበቀሉ ሀገር አጥፊ አራሙቻዎች ናቸው። ከበዓሉ ጋር አንድም ግንኙነት የላቸውም። ኖሮአቸውም አያውቅም። የኢፌቻ በዓል ግን ከጥንቱ የአሮሞ ህዝብ የዋቁፈና እምነት የፈለቀ እና ለብዙ ክፍለ ዘመናት ሲተገበር የኖረ ነው። ጠንቋዮቹ በዚያ አካባቢ የሰፈሩት ከጣሊያን ወረራ ወዲህ ባለው ጊዜ ነው። እነዚህ ጠንቋዮች እዚያ የሰፈሩበት ምክንያት አለ። የገላን፤ የቢሾፍቱ እና የዱከም ወረዳዎች በጥንታዊው የቱለማ አሮሞ ደንብ መሰረት የነገዱ ፖለቲካዊና መንፈሳዊ ማዕከላት ናቸው። እነዚህ መሬቶች በቱለማ አሮሞ ዘንድ “ቅዱስ” ተብለው ነው የሚታወቁት። “ቃሉ” የሚባለው የህዝቡ መንፈሳዊ መሪም የሚኖረው በዚህ አካባቢ ነው። የቱለማ አሮሞ ኢፌቻን የመሳሰሉ ታላላቅ በዓላት የሚያከብረውም በዚሁ ስፍራ ነው።

በ 19 ኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ላይ የአሮሞ ህዝብ በነዚህ መሬቶች የሚያካሄደውን በዓላትን የማክበርና “ዋቃ”ን የማምለክ ተግባራት እንዳያከናውን ታገደ (ዝርዝሩን ለማወቅ የጸሐፊ ትዕዛዝ ገብረ ሥላሄን “ታሪክ ዘመን ዘዳግማዊ ምኒልክ”፣ ወይም የኤንሬት ቼሩሊን The Folk Literature of The Oromo ያንብቡ)። ይሁንና ልዩ ልዩ የአሮሞ ጎሳዎች እየተደበቁም ቢሆን ወደ ስፍራው መሄዳቸውን አላቋረጡም። በጣሊያን ዘመን ደግሞ እንደ ጥንቱ ዘመን ሰብሰቡ ብለው በዓሉን ማክበር ጀመሩ። ጣሊያን ሲወጣ እንደገና በጅምላ ወደሰፍራው እየሄዱ በዓሉን ማክበሩ ቀረ። ነገር ግን አሮሞዎች ከጣሊያን በኋላም በተናጠልና በትንንሽ ቡድኖች እየሆኑ መንፈሳዊ በዓላቸውን በስፍራው ማክበራቸውን አላቋረጡም (እዚህ ላይ ጣሊያንን ማድነቃችን አይደለም፤ ታሪኩን መጻፋችን ነው እንጂ)።

እንግዲህ በዚያ ዘመን ነው ጠንቋዮቹ በአካባቢው መስፈር የጀመሩት። እነዚህ ጠንቋዮች ይህንን ስፍራ ምርጫቸው ያደረጉበት ዋና ምክንያት አለ። ጠንቋዮቹ ህዝቡ መሬቱን እንደ ቅዱስ ምድር የሚመለከት መሆኑን ያውቃሉ። “ቃሉ” የሚባለው የጥንቱ የአሮሞ ሀገር በቀል እምነት መሪ በስፍራው እየኖረ የህዝቡን መንፈሳዊ ተግባራት ይመራ እንደነበረም ያውቃሉ። የአሮሞ ቃሉ በህዝቡ ከፍተኛ ክብር እንደሚሰጠው እና ንግግሩ በሁሉም ዘንድ ተቀባይነት እንዳለውም ይገነዘባሉ። “ቃሉ” አስፈላጊ ሆኖ በተገኘበት ጊዜ ከ“ዋቃ” የተሰጠውን ገደብ ሳይጥስ “ራጋ” የማከናወን ስልጣን እንዳለውም ይረዳሉ። እንግዲህ ጠንቋዮቹ የዘረፉ ስትራቴጂያቸውን ሲወጥኑ በጥንታዊው የአሮሞ የዋቁፈና እምነት ተከታዮች ዘንድ እንደ ቅዱስ የሚወሰደው ያ ማዕከላዊ ስፍራ ብዙ ገቢ ሊዛቅበት እንደሚችል ታያቸው። በመሆኑም በዚያ ቅዱስ ስፍራ ከትመው ከጥንቱ የአሮሞ ቃሉ ስልጣንና ትምህርት የተሰጣቸው እየመሰሉ ህዝቡን ማጭበርበርና ማወናበድ ጀመሩ። ለረጅም ዘመን ማንም ሃይ ባይ ስላልነበራቸው የውንብድና ስራቸውን በሰፊው ሄደውበታል። አሁን ግን ሁሉም እየነቃባቸው ነው።

ታዲያ በሁሉም የሀገራችን አካባቢዎች የሚኖሩት ጠንቋዮች ተመሳሳይ ስትራቴጂ የሚጠቀሙ መሆናቸውን ልብ በሉ። ለምሳሌ በወሎ፣ በሀረርጌ፣ በባሌና በጂማ የሚኖሩት ጠንቋዮች እነ ሼኽ ሑሴን ባሌ፣ እነ ሼኽ አባዲር፣ እነ አው ሰዲድ፣ እነ ሼኽ አኒይ ወዘተ... የመሳሰሉት ቀደምት ሙስሊም ዑለማ በመንፈስ እየመሯቸው መጪውን ነገር እንደሚተነብዩና ድብቁን ሁሉ እንደሚፈትሹ ይናገራሉ። በሰሜን ሸዋ፣ ጎንደር፣ ጎጃም ወዘተ... አካባቢዎች ያሉ ጠንቋዮች ደግሞ ቅዱስ ገብርኤልና ሚካኤል ራዕይ እየተላለፉላቸው መጻኢውን ነገር ለመተንበይ እንዳበቁቸው ያወራሉ። ነገር ግን ሁላቸውም አጭበርባሪዎች ናቸው። እነዚህን ጠንቋዮች ከክርስትናም ሆነ ከእስልምና ጋር የሚያገናኛቸው ነገር እንደሌለ ሁሉ ከዋቁፈንና እምነትም ጋር የሚያገናኛቸው ነገር የለም። ሶስቱም እምነቶች ጥንቅላን ያወግዛሉ። እናም የቢሾፍቱ ቆሪጦች እና ኢፌቻ በምንም መልኩ አይገናኙም። ስለዚህ ኢፌቻን ከጥንቅላም ሆነ ከባዕድ አምልኮ ጋር ማያያዝ ስህተት ነው። ከዚሁ ጋር ተያይዞ መወሳኝ ያለበት ጉዳይ ለጠንቋዮች መጠሪያ ሆኖ የሚያገለግለውን “ቃልቻ” የተሰኘውን ስም

ይመለከታል። ይህ ስም በአንድ ጎኑ “ቃሉ” የሚለውን የኦሮሞ መንፈሳዊ አባት ያመለክታል። በሌላኛው ጎኑ ይህ መንፈሳዊ አባት የተወለደበትን ጎሳም ያመለክታል።

የቃሉ ሹመት እንደ አባባይ በምርጫ የሚከናወን ሳይሆን ከአባት ወደ ልጅ የሚተላለፍ ነው። ይህ መንፈሳዊ አባት አባል የሆነበት ጎሳም በዚህ ስም “ቃሉ” እየተባለ ነው የሚጠራው። የጎሳው አባላት የሆኑ ሰዎች ሃላፊነት ህዝቡን በመንፈሳዊ ተግባራት ማገልገል ነው። የዚህ ጎሳ ተወላጆች በከፍተኛ ደረጃ ይከበራሉ። ቃላቸው በሁሉም ዘንድ ተሰማ ነው። ይሁንና የፖለቲካ መሪ እና የጦር መሪ ለመሆን አይችሉም። የአባባይ ምርጫ ሲከናወንም ለእጩነት አይቀርቡም። እንግዲህ “ቃሊቻ” የሚባሉት ከዚህ የተከበረ ጎሳ የተወለዱ ወንዶች ናቸው። ሴቶቹ ደግሞ “ቃሊቲ” በሚለው የማዕረግ ስም ይጠራሉ። የሁለቱም ትርጉም “የቃሉ ሰው” እንደሚለት ነው። ጠንቋዮቹ “ቃሊቻ” ነን ማለት የጀመሩት ቃላቶች በኦሮሞ ህዝብ ዘንድ ያላቸውን ክብር ስለሚያውቁ ነው። ነገር ግን “ቃሊቻ” እና ጠንቋይ የሰማይና የመሬትን ያህል የተራራቁ ናቸው።

እነሆ አሁን ወደ ኢሬሳ ገብተናል!!

በጥንቱ የኦሮሞ የዋቄፈንና እምነት መሰረት ብዙዎቹ በዓላት ወርሃዊ ናቸው። እነዚህ ወርሃዊ በዓላት የሚከበሩት በየአጥቢያው ባሉት መልካዎች፣ በአዳ (ዋርካ) ዛፍ ስር እና “ገልመ ቃሉ” በሚባለው ቤተ እምነት ነው። ኢሬሳን የመሳሰሉት ታላላቅ በዓላት የሚከበሩት ግን በነገድ (ቆም) ደረጃ ሲሆን በዓላቱን የማክበሩ ስርዓቶች የሚፈጸሙትም በዘን ደረጃ ባሉ የበዓል ማክበሪያ ስፍራዎች ነው። እነዚህ የክብር በዓል ስፍራዎች የሚገኙትም የእያንዳንዱ የኦሮሞ ነገድ የፖለቲካና የመንፈሳዊ ማዕከላት ባሉበት አቅራቢያ ነው። ምሳሌ ልስጣችሁ። ከአዲስ አበባ ወደ ሀረር ስትመጡ “አዴሌ” እና “ሀረማያ” የተሰኙትን ሐይቆች ታገኛላችሁ አይደል?... አዎን! የአዴሌን ሐይቅ አልፋችሁ ወደ ሀረማያ ከመድረሳችሁ በፊት ወደ ጋራ-ሙሉታ አውራጃ የሚገነጠለው የኮረኮንች መንገድ ይገጥማችኋል። መንገዳቸው ወደ ጋራ-ሙሉታ የሆነ ተጓዥ ለእዚያ ከመድረሳቸው በፊት የአውቶቡሱ ረዳት በዚያ ስፍራ እንዲያወርዳቸው ይነግሩታል። ታዲያ ስፍራውን ምን ብለው እንደሚጠሩት ታውቃላችሁ?... Mudhii Irreessaa ነው የሚሉት። ቃል በቃል ሲተረጎም “የኢሬሳ ወገብ” እንደሚለት ነው። አውዳዊ ፍቺው ግን “የኢሬሳ በዓል ማክበሪያ ስፍራ” እንደሚለት ነው።

በዚህ ስፍራ በአሁኑ ወቅት የኢሬሳ በዓል አይከበርም። በጥንት ዘመናት ግን የምስራቅ ሀረርጌው የአፍሪን ቀሎ ኦሮሞ የኢሬሳን በዓል የሚያከብረው በዚህ አካባቢ ነው። በዓሉ ይከበርበት የነበረውን ትክክለኛ ስፍራ ለማወቅ ካሻችሁ በዋናው የአስፋልት መንገድ ላይ ለጥቂት ሜትሮች እንደተጓዛችሁ ከመንገዱ በስተቀኝ በኩል ፈልጉት። በዚያ ስፍራ ላይ ከትንሹ ኮረብታ ስር የተጠጋ ሰፊ መስክ ራቅ ብሎ ብሎ ይታያል። ይህ ረግረጋማ ስፍራ በጥንቱ ዘመን አነስተኛ ሐይቅ እንደነበረበት ልብ በሉ። ሐይቁ ከጊዜ ብዛት ስለደረቀ ነው በረግረግ የተዋጠው መስክ እንዲህ አግጥሞ የሚታየው። እናም የአፍሪን ቀሎ ኦሮሞ የዋቄፈንና እምነት ተከታይ በነበረበት የጥንት ዘመናት የኢሬሳን በዓል የሚያከብርበት ቅዱስ ስፍራ በዚህ የደረቀ ሐይቅ ዳርቻ የነበረው መሬት ነው። Mudhii Irreessa የሚባለው ስፍራ ከደረቀው ሐይቅ አቅራቢያ መሆኑን ይኸው ስፍራ አሁን ካሉት የሐረማያ እና የአዴሌ ሐይቆች አቅራቢያ መገኘቱ የአጋጣሚ ነገር እንዳይመስላችሁ። በነገድ ደረጃ የኢሬሳ በዓል የሚከበርባቸው ማዕከላት በሙሉ በሐይቅ ዳርቻ የሚገኙ ናቸው። ይህም ምክንያት አለው። አንደኛው ምክንያት የጥንቱ የኦሮሞ የዋቄፈንና እምነት “ፍጥረት የተገኘው ከውሃ ነው” የሚል አስተምህሮ ያለው በመሆኑ “ዋቃ” ፍጥረተ ዓለሙን በጀመረበት የውሃ ዳርቻ በዓሉንና የአምልኮ ተግባሩን መፈጸም ተገቢ ነው ከሚል ርዕዮተ የመነጨ ነው። ይሁንና ሁሉም የውሃ አካል ለዚህ ክብር አይመጥንም። ኦሮሞ ከሰው ልጅ ነፍስ ቀጥሎ ለከብቶቹ ነፍስ በእጅጉ ይጨነቃል። በመሆኑም ኢሬሳን የመሳሰሉ ታላላቅ በዓላት በዳርቻው የሚከበርበት የውሃ አካል ከሰዎች በተጨማሪ ለከብቶች ህይወት አስፈላጊ መሆኑም ይጠናል። ይህም ማለት ውሃው በኦሮሞ ስነ-ቃል “ሃያ” (ቦጂ) እየተባለ የሚጠራው ጨዋማ ንጥረ ነገር ያለው ሊሆን ይገባል ለማለት ነው። በዚህ ማዕድን በአንደኛ ደረጃ የሚታወቁት ደግሞ “ሆራ” የሚባሉት በከፍተኛ ስፍራዎች ላይ ያሉ ሐይቆች ናቸው።

ታዲያ የእነዚህ “ሆራ” ሐይቆች ልዩ ባህሪ ነጠላ ሆነው አለመገኘታቸው ነው። በተለያዩ ክልሎች ያሉት ሆራዎች በቡድን ተሰባጥረው ነው የሚገኙት። በአንዳንድ ስፍራዎች እስከ ሶስት ያህል ሆራዎች አሉ። በአንዳንድ ስፍራዎች ደግሞ እስከ ስምንት የሚደርሱ ሆራዎች ይገኛሉ። ብዙዎቹ የኦሮሞ ነገዶች እነዚህን በማዕድናት ክምችት የበለጸጉ ሐይቆች ወጥ በሆነ ሁኔታ “ሆረ” (Hora) እያሉ ነው የሚጠሩት። የአፍሪን ቀሎ ኦሮሞ ግን “ሀረ” ነው የሚለው። “ሀረ ማያ” የሚለው የሐይቁ ስያሜም የሚያመለክተው ይህንኑ ነው። እንግዲህ ኢሬቻ የሚከበረው በእንዲህ ዓይነት ሐይቆች አቅራቢያ ነው።

ከላይ ስጅምር “የኢሬሳ በዓል ማክበሪያ ስፍራ ለነገዱ የፖለቲካና የሃይማኖት ማዕከል የቀረበ ነው” ብዬ ነበር። ይሁን እንጂ የ“ሀረ ማያ”ን ሐይቅ ያየ ሰው በአባባሌ መደናገሩ አይቀርም። ነገሩ ግን እውነት ነው። በዛሬው ዘመን “ሃረ ማያ” በትውፊት ውስጥ ያለው አስፈላጊነት እየተረፈ የመጣው የአፍሪን ቀሎ ኦሮሞ የኢኮኖሚ ስርዓቱን ከከብት እርባታ ወደ ግብርና ማዘር በጀመረበት ዘመን እስልምናንም እየተቀበለ በመምጣቱና የፖለቲካ ማዕከሉም በዚህ ሂደት ውስጥ በመረጋቱ ነው። ነገሩን ጠለቅ ብሎ ያየ ሰው ግን የጥንቱን የአፍሪን ቀሎ የፖለቲካ ማዕከል ከሀረማያ ከተማ በቅርብ ርቀት ላይ ያገኘዋል። ይህም “ቡሉሉ” የሚባለው ስፍራ ነው (ስፍራው ለወተር ከተማ ይቀርባል)። በዚህ መሰረት የዛሬዎቹ የሀረማያ እና የቀርሳ ወረዳዎች የጥንቱ የአፍሪን ቀሎ ኦሮሞ የፖለቲካና የመንፈሳዊ ማዕከላት ነበሩ ማለት

ነው።

ከአፍሪካ ቀሎ አሮሞ ምድር ወደ ምዕራብ ተገዝን “ጨርጨር” በሚባለው የኢትዮጵያ አሮሞ መሬት ውስጥ ስንገባ ደግሞ ነገሩ በግልጽ ይታያል። የኢትዮጵያ የኢፌዴሪን በዓል የሚያከብርበት ስፍራ በአሁኑ የምዕራብ ሀረርጌ ዞን የቀኒ ወረዳ፣ በደነባ ቀበሌ ውስጥ ይገኛል። ስፍራው እስከ አሁን ድረስ Mudhii Irressa እየተባለ ይጠራል። ይህ ስፍራ ከዝነኛው “አዳ ቡልቱም” በሁለት ኪሎሜትር ያህል ብቻ ነው የሚርቀው። “አዳ ቡልቱም” የኢትዮጵያ ጥንታዊ የፖለቲካና የእምነት ማዕከል ሲሆን በኢትዮጵያ ትውፊት መሰረት ስድስት “ሆራዎች” አሉት። እነርሱም “ሆረ ባዱ”፣ “ሆረ ቃሉ”፣ “ሆራ ቁኒ”፣ “ሆረ ባቴ”፣ “ሆረ ጎሄ” እና “ሆረ ዲማ” ይባላሉ።

እነዚህ ሃይቆች በበጋ ወቅት አነስ ብለው ቢታዩም ሙሉ በሙሉ የጠፉበት ሁኔታ አልተከሰተም። ከእነርሱ መካከል ትልቁ “ሆራ ዲማ” ሲሆን በተለምዶ “ሀሮ ጨርጨር” እየተባለም ይጠራል። “ሆረ ዲማ” የምስራቅ ኢትዮጵያ ትልቁ ሐይቅ ነው (የአስፋልቱ መንገድ ወደዚያ ስለሚደርስ የመሃል ሀገር ሰዎች በአብዛኛው ሃረማያን ነው የሚያውቁት፤ ይሁንና “ሆረ ዲማ” በስፋቱ የሀረማያን ሶስት እጥፍ ይሆናል)። “ሆራ ባዱ” ደግሞ ለአዳ ቡልቱም በጣም የቀረበው ሐይቅ ነው። የኢትዮጵያ የኢፌዴሪን በዓል የሚያከብረው ግን “ሆረ ቃሉ” ከተሰኘው ሐይቅ አጠገብ ነው። ይህም ሃይቅ ከሆረ ባዱ በስተምስራቅ ይገኛል።

ስድስቱ ሐይቆች ካሉበት ስፍራ ጀምሮ እስከ ገለምሶ ከተማ ድረስ ያለው መሬት በኢትዮጵያ አሮሞ አጠራር “ፎዱ” ይባላል። “ማዕከል” ማለት ነው። ይህ ማዕከላዊ ወረዳ ለሶስት ጉዳዮች ብቻ የተከለለ ነው። አንደኛ “አባ ቦኩ” የሚባለው ርዕሰ መስተዳድርና “ቃሉ” የተባለው መንፈሳዊ መሪ መኖሪያ ነው። ሁለተኛ የአዳ ቡልቱም የገዳ ስርዓት ማዕከላዊ ተቋማት፣ የህዝቡ መንፈሳዊ ተቋማት እና የዞን አቀፍ በዓላት ማክበሪያ ስፍራዎች የሚገኙበት ክልል ነው። ሶስተኛ ለህዝብ ጠቀሜታ ብቻ የሚውሉት ስድስቱ ሆራዎች የሚገኙበት ክልል ነው። በመሆኑም የኢትዮጵያ አሮሞ ተወላጆች በሙሉ በዓመት ወይንም በሁለት ዓመት አንዴ ከብቶቻቸውን ወደነዚህ ሐይቆች እያመጡ ውሃ ያጠጧቸዋል። የኢትዮጵያ ሽማግሌዎች እንደሚናገሩት ከብቶች የሆራን ውሃ ካልጠጡ እንዳሻቸው ሳር አይመገቡም። ስለዚህ ከብቶቹን ወደ ሆራ መውሰዱ እጅግ አስፈላጊ ተግባር ተደርጎ ይቆጠራል። ይህ ስርዓት Nadha Baasuu ይባላል።

የቱለማ አሮሞ የኢፌዴሪን በዓል የሚያከብርበትንም ስፍራ ካያችሁ ተመሳሳይ ነገር ታገኛላችሁ። በአዳ ቡልቱም ዙሪያ ያሉት ስድስት ሐይቆች በቱለማ ምድርም አሉ። እነርሱም “ሆረ አርሰዲ”፣ “ሆረ ኪሎሌ”፣ “ሆረ ሀዶ”፣ “ሆረ ገንደብ”፣ “ሆራ ዋርጦ” እና “ሆረ ኤረር” ይባላሉ። የቱለማ አሮሞ ኢፌዴሪን የሚያከብረው “ሆረ አርሰዲ” በተሰኘው ሐይቅ ዳርቻ ነው።

እነዚህ ስድስት ሐይቆች የቱለማ አሮሞ የፖለቲካ ማዕከል ከሆነው “አዳ ነቤ” በቅርብ ርቀት ላይ ነው የሚገኙት። ይህ አዳ ነቤ በዱከም ወረዳ ውስጥ ከሸገር በ 37 ኪሎሜትር ርቀት ላይ ይገኛል። በዚህ የፖለቲካ ማዕከል ዙሪያም ህዝቡ ሃይማኖታዊ ጉዞ የሚያደርግባቸው Sadeettan Tulluu Waaqaa (ስምንቱ የአምላክ ተራራዎች) የሚባሉት የሸዋ ከፍተኛ ስፍራዎች ይገኛሉ። እነዚህም “ቱሉ ጨቃላ”፣ “ቱሉ ኤረር”፣ “ቱሉ ፉሪ”፣ “ቱሉ ገላን”፣ “ቱሉ ዋቶ ዳለቻ”፣ “ቱሉ ፎየታ”፣ “ቱሉ ወጨጫ” እና “ቱሉ ኤግዱ” የሚባሉት ናቸው። የህዝቡ አባ ገዳዎች መቀመጫ የሆኑት የአዋሽ መልካ በሎ እና የገላን ደንጎራ መስኮች የሚገኙትም በዚህ ወረዳ ነው። እንግዲህ የቱለማ አሮሞ የኢፌዴሪን በዓል የሚያከብርበት “ሆራ አርሰዲ” ያለው እነዚህ የፖለቲካና የሃይማኖት ማዕከላት ባሉበት መሬት ላይ ነው።

እላይ ከጠቀስናቸው ሶስት ነገዶች በተጨማሪ ሌሎች የአሮሞ ነገዶችም በዓሉን ያከብሩታል። ይሁን እንጂ ከአሮሞ ነገዶች መካከል ከፍተኛ የህዝብ ብዛት ያላቸው የአርሲ እና የመጫ ነገዶች በዓሉን በአንድ ስፍራ የሚያከብሩት አይመስለኝም (መረጃው ያላችሁ አካፍሉን)። ታዲያ ከቱለማ በስተቀር ሁሉም አሮሞዎች በዓሉን “ኢፌሳ” እያሉ ነው የሚጠሩት። ቱለማ ግን “ኢፌቻ” ነው የሚለው። ይህ ልዩነት ግን ሌላ ሚስጢር የለውም። በሌሎች ዘዬዎች በምንናገርበት ጊዜ በ“ሳ” ድምጽ የምናሳርገውን ቃል በቱለማ ዘዬ “ቻ” እያሉ መናገር የተለመደ በመሆኑ ነው። ለምሳሌ “ለሜሳ”፣ “ከሌሳ”፣ “በሬሳ”፣ “ሙርቴሳ” የመሳሰሉት ቃላት በቱለማ ዘዬ “ለሜቻ”፣ “በሬቻ”፣ “ሙርቴቻ”፣ “ከሌቻ” በሚል ድምጻት ነው የሚነገሩት።

ለመሆኑ የኢፌሳ በዓል የሚከበረው ለምንድነው?.....

የአሮሞ ሽማግሌዎች ይህንን ጥያቄ ሲመልሱን “የኢፌሳ በዓል የሚከበረው ለዋቃ ምስጋና ለማቅረብ ነው” ይላሉ። መነሻውንም ሲያስረዱ “ዋቃ ክረምቱን በሰላም ስላሳለፈልንና ከሰማይ ባዘነበው ውሃ መልካም ፍሬ ስለሰጠን ያለ ክፍያ በቸርነቱ ለሚንከባከብን አምላክ ምስጋና ማቅረብ የተገባ በመሆኑ ነው” ይሉናል። “ዋቃ” ፍጥረተ ዓለምን ያስገኘውና ሂደቱንም የሚያስተናብረው አንድ አምላክ ማለት ነው። አሮሞ ችግር ሲገጥመው አቤቱታውን የሚያቀርበው “ለዋቃ” ነው። በደስታ ጊዜም ተሰብስቦ “ዋቃ”ን ያመሰግናል። ኢፌሳ የዚህ ዓይነቱ የምስጋና ማቅረቢያ በዓል ነው።

ኢፌሳ በክረምቱ የወንዞች ሙሉት ምክንያት ተቆራርጠው የነበሩ ቤተ ዘመዶችና ልዩ ልዩ ጎሳዎች የሚገኙበት በዓል

ነው። በመሆኑም በበዓሉ የተገኙት ሁሉ ይቅር ይባላሉ። ገንዘባቸውን ለሌሎች ያበደሩ ሰዎችም በሌሎች ላይ ያላቸውን እዳ ይሰርዙላቸዋል። በዓሉ የሚከበርበት ቀን የዓመቱ መጀመሪያ ተደርጎ የሚቆጠር በመሆኑ ዓመቱ የደስታና የብልጽግና ይሆን ዘንድ የመልካም ምኞት መግለጫዎች ይጎርፋሉ። የህዝቡ መንፈሳዊ መሪ የሆነው “ቃሉ” ለህዝቡና ለሀገሩ “ኡባ” (ምርቃት) ያደርጋል። ታዲያ ማንኛውም ሰው ወደ በዓሉ ስፍራ ሲሄድ አለባበሱን ማሳመር ይጠበቅበታል። በእጁም የወይራ ቀንበጥ፣ እርጥብ ሳር አሊያም የአደይ አበባን ይይዛል።

በነገራችን ላይ በጥንቱ ዘመን ከዚሁ የኢሬሳ በዓል ትይዩ ሌላ በዓል ይከበር እንደነበርም ልብ በሉ። ይህኛው በዓል የሚከበረው የክረምቱ ዝናብ ሊጀምር በሚያስገመግምበት የሰኔ ወር መግቢያ ላይ ነው። የበዓሉ ማክበሪያ ስፍራዎች ደግሞ ተራሮችና ኮረብታዎች ናቸው። ይህ በዓል “መጨው ክረምት መልካም የዝናብና የአዝመራ ወቅት እንዲሆንልን ለዋቃ ጸሎት ማድረስ” በሚል መንፈስ ነው የሚከበረው። በዓሉ በምዕራብ ሀረርጌው የኢቱ ኦሮሞ ዘንድ “ደራራ” እየተባለ ነው የሚጠራው። የቱለማ ኦሮሞ ደግሞ “ኢሬቻ ቱሉ” (የተራራ ላይ ኢሬሳ) ይለዋል። በዓሉ በሌሎች ኦሮሞዎች የሚጠራበትን ስም ግን አላውቅም። በደራራ ጊዜ የሚፈለገው ትልቁ ነገር “ጸሎት” (Kadhaa) ማብዛት ነው። መዝፈንና መጨፈር አይፈቀድም። በኢሬሳ ጊዜ የሚፈለገው ግን “ምስጋና” (Galata) ማብዛት እና ደስታን ማብሰር ነው። በዚህኛው በዓል ዘፈንና ጭፈራ ይፈቀዳል።

በሁለቱም በዓላት የዋቃ ስም ይለመናል። ለዋቃ መስዋእት ይቀርባል። ለመስዋእት የሚታረደው ጥቁር በሬ አሊያም ጥቁር ፍየል ነው። ይህም በጣም መሰረታዊ ነገር መሆኑን ልብ በሉ። በበሬው ቆዳ ላይ ቀይ ወይም ነጭ ነጥብ በጭራሽ መኖር የለበትም። የበሬው ገላ ከጭራትና ከእኩክ የነጻ መሆን አለበት። በተጨማሪም በሬው በደንብ የበላና የደለበ ሊሆን ይገባል።

አንዳንድ ሰዎች “የበሬው ቆዳ ጥቁር መሆን አለበት” የሚለውን አስተርፎ እንደ ባዕድ አምልኮ እንደሚያዩት ይታወቃል። ነገሩ ግን እንዲያ አይደለም። የበሬው ቆዳ ጥቁር መሆኑ የሚፈለገው በዋቅሬንና እምነት መሰረት “ሰዎችን የፈጠረውና በሰዎች የሚመለከው አምላክ ጥቁር ነው” ተብሎ ስለሚታመን ነው። ይህም “አምላክ በመልኩ ጥቁር ነው” ማለት ሳይሆን “ዋቃ በሰራው እንጂ በአካሉም ሆነ በሚሰጡ ለሰው ልጅ በጭራሽ አይታወቅም” ለማለት ነው። በመሆኑም የጥንቱ ኦሮሞዎች ዋቃን ሲለማመኑት እንዲህ ነበር የሚሉት።

Yaa Waaqa (አንተ አምላክ ሆይ)
Jabaa hundaa olii (ከሁሉም በላይ ጥንካሬ ያለህ)
Tolchaa bobbaa fi galii (ወጥቶ መግባቱንም የሚያሳምረው)
Guraacha garaa garbaa (ጥቁሩ እና ሆደ ሰፊው)
Tokicha maqaa dhibbaa (በመቶ ስም የሚጠራው አንድዬ)

ይህ የጥቁር ነገር ከተነሳ ዘንድ በኦሮሞ ባህል መሰረት ጥቁር በሬ ከፍተኛ ዋጋ ያለው መሆኑን ልብ በሉ። የቢሾፍቱና የገላን አካባቢ የኦሮሞ አርሶ አደር ሁለት ነጭ በሬዎች የሚዝቡበትን ዋጋ ለአንዱ ጥቁር በሬ ብቻ ሊያወጣ ይችላል።

የኢሬሳ እና የደራራ በዓላት በጥንቱ ዘመን ከኦሮሞ ህዝብ በተጨማሪ የምስራቅ ኩሻዊያን (Eastern Cushitic People) በሚባሉት የቤጃ፣ የሳሆ እና የሶማሊ ህዝቦችም ይከበሩ እንደነበረ ተረጋግጧል። እነዚህ ህዝቦች ቀደም ብለው የእስልምናን እምነት በመቀበላቸው በዓላቱን ማክበሩን ትተውታል። ይሁንና እንደነበሩ የኩሻዊ ቋንቋ ተናጋሪ የሆነው የአፋር ህዝብ እስከ ቅርብ ዘመን ድረስ የኢሬሳን በዓል ያከብር እንደነበረ ልዩ ልዩ ጥናቶች ያስረዳሉ።

ሁለቱ በዓላት የሚከበሩባቸውን ወቅቶች፣ የየበዓላቱን ዓላማ እና በዓላቱ የሚከሩባቸውን አውዶች ያጠኑ ምሁራን በዓላቱ በጥንት ግብጻዊያንም ይከበሩ እንደነበረ አረጋግጠዋል። ይሁንና ተመራማሪዎቹ “የበዓላቱ ምንጭ ጥንታዊት ግብጽ ነች ወይንስ ከግብጽ በታች የሚኖሩት የኩሻ (ኑቢያ) ህዝቦች?” የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ተቸግረዋል። ጥያቄውን አስቸጋሪ ያደረገው የግብጻዊያኑ እምነት ብዝሃ አማልክት (Polytheism) የተቀላቀለበት መሆኑ ነው። ኩሻዊያኑ ግን “ዋቃ”፣ “ዋቅ”፣ “ዋቆ” እያሉ በተቀራረቡ ቃላት ከሚጠሩት አንድ አምላክ በስተቀር ሌሎች አማልክት የሏቸውም። በዚህ ረገድ የሚደረገው ጥናት ሲጠናቀቅ ውጤቱ የሚታወቅ ይሆናል።

ይህንን ጽሑፍ ከማጠናቀቁ በፊት አንድ ነገር ልናገር። ይህም “ኢሬቻ ባህል ነው” እየተባለ የሚነገረውን ይመለከታል። ሁሉም የምርምር ውጤቶች እንደሚያሳዩት ኢሬሳ በመሰረቱም ሆነ በይዘቱ ሃይማኖታዊ በዓል ነው። አከባቢናም የዋቅሬንና እምነትን ደንብ የተከተለ ነው። ስለዚህ ሚዲያዎች በዓሉን ሲያስተዋውቁ “ኢሬቻ ሁሉን አቀፍ ባህል ነው” ማለታቸውን መተው አለባቸው። ምክንያቱም ከራሱ እምነት አንጻር በዓሉን ማክበሩ የማይሆንለት በርካታ ኦሮሞ ስላለ ነው። ወደ ክብረ በዓሉ ስፍራ መሄድ የሚፈልግ ማንኛውም ሰው መሄድ ይችላል። የማይፈለገውም እንደዚያው! አንዳንዶች እንደሚያደርጉት “ኢሬቻ የኦሮሞነት መለያ ነው” ማለቱ ግን አግባብ አይደለም። ለምሳሌ እኔ ስለበዓሉ እዚህ የጻፍኩት ሙስሊም ነኝ። ጽሑፉን የጻፍኩትም በምርምር ሂደት ያገኘሁትን መረጃ በማቀናበር ነው እንጂ በዓሉን

ስለማከብር አይደለም። ለሁሉም ግን ኢፌሳን ለሚያከብሩት የዋቅፈንና እምነት ተከታይ የኦሮሞ ወገኖቻችንን መልካም በዓል እንዲሆንላቸው እመኛለሁ!!

አፈንዲ ሙተቂ

መስከረም 22/2008

ሀረር -ምስራቅ ኢትዮጵያ

ምንጮች

1. Afendi Muteki: The Ittu Oromo of Carcar, Origin, Institutions and Dispersions (A Project on Progress)
2. Gada Melba: Oromia, An Introduction to History of the Oromo People: Khartum: 1988
3. Enrico Cerulli: A Folk Literature of the Oromo People: Harvard: 1922
4. Johann L. Krapf, : *Travels, Researches and Missionary Labors during an Eighteen Year's Residence in Eastern Africa*, London, 1860
5. Mohammed Hasasan: The City of Harar and the Islamization of the Oromo in Hararge, Atlanta, 1999
6. የኦሮሚያ ባህልና ቱሪዝም ቢሮ፣ “በገዳ ስርዓት የቱለማ ኦሮሞ ፖለቲካ”፤ ፊንፊኔ፣ 2000
7. ልዩ ልዩ ቃለ ምልልሶች